

I Danmark er jeg født

P. Schierbeck, 1926

I Dan-mark er jeg født, dér har jeg hjem-me, dér har jeg rod, der-
 du dan-ske sprog, du er min mo-ders stem-me, så sødt vel-sig-net
 - fra min ver-den går; Du dan-ske, fri-ske strand, hvor
 du mit hjer-te når.
 old-tids kæm-pe-gra-ve stå mel-lem æb-le-gård og hum-le-ha-ve.
 Dig el-sker jeg! - Dan-mark, mit fæd-re-land!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
 mer rigt end her, ned til den åbne strand?
 Hvor står fuldmanden over kløverengen
 så dejlig som i bøgens fædreland?
 Du danske, friske strand,
 Hvor Dannebrogens vajer, -
 Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
 Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!
3. Engang du herre var i hele Norden,
 bød over England, - nu du kaldes svag,
 et lille land, og dog så vidt om jorden
 end høres danskens sang og mejselslag.
 Du danske, friske strand,
 plovjernet guldhorn finder,
 Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
 Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
 hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
 hvor sproget er min moders bløde stemme
 og som en sød musik mit hjerte når.
 Du danske, friske strand
 med vilde svaners rede,
 I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
 Dig elsker jeg! - Danmark, mit fædreland!

H. C. Andersen, 1850

Melodi benyttet med tilladelse af Edition Wilhelm Hansen AS, København